

Ens reinventem: l'eucaristia prop de casa

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Encara amb l'impacte ben viu d'haver tornat a missa, glosso una altra de les claus de la nova pastoral que us anunciava fa unes quantes setmanes: l'eucaristia en la pròpia comunitat. En aquest temps d'aplecs, romeries, primeres comunions, festes majors, etc. ens toca d'assistir a l'única celebració dominical que tenim a la nostra parròquia o a la nostra unitat pastoral.

Vivim un temps d'estar més al nostre poble, de voltar gens o poc. Tenim al davant un estiu de moure'ns només a l'interior de la nostra zona sanitària, d'estiuejar en el nostre propi país, segurament també de fer-ho a la pròpia segona residència o bé en equipaments dispersos per les nostres muntanyes. Poques aglomeracions, i menys si són de gent vinguda d'altres llocs. Un temps en què les trobades socials, com més es donin entre persones que convivim habitualment a la mateixa vila, millor.

Aquesta realitat és una oportunitat per a vincular-nos més a la nostra comunitat parroquial o bé a la de la nostra parròquia de referència a través de la participació en una mateixa eucaristia. Malauradament, una de les conseqüències d'aquesta pandèmia serà la reducció de misses en les parròquies petites, especialment en aquelles l'assistència a les quals era molt minsa i aquesta situació

en precipitarà la fi. Vegem-hi, però, una oportunitat positiva. Fa temps que dic que per a créixer en la vida cristiana cal quelcom més que la missa i, sobretot, que la missa on, quan i com sembla a cadascú. Cal una comunitat, un grup de vida cristiana i una eucaristia bella i ungida que ens ajudi a vincular-nos més a Déu en comunitat.

És fàcil també que algunes eucaristies dominicals de les parròquies grans que es mantenien perquè algun capellà molt gran anava fent, ja que malgrat la petitesa de l'assemblea costava de suprimir, ara caigui per ella mateixa. Tant de bo que m'equivoqui, però em temo que, després d'aquests quasi tres mesos d'aturada, un grup de fidels deixaran de venir a l'eucaristia: per edat avançada, per por, per pressió dels fills, per la descoberta de la missa de la televisió... Ho hem d'entendre. Apareix, però, l'oportunitat de fer aquest pas vers l'eucaristia dominical viva, fraterna, orant i evangelitzadora, on ens trobem tots els qui ens sentim membres i creixem en la nostra vida de fe i on convidem aquells que estan cercant, especialment després d'aquesta sotragada social i cultural.

Som-hi! Aprofitem els canvis que provoca aquesta pandèmia i cresquem en la nostra vida comunitària i espiritual: tots a la missa major de la nostra parròquia o unitat pastoral!

